

Άγιος Σπυρίδων, έργο Κων. Κονταρίνη (18ου αι.)

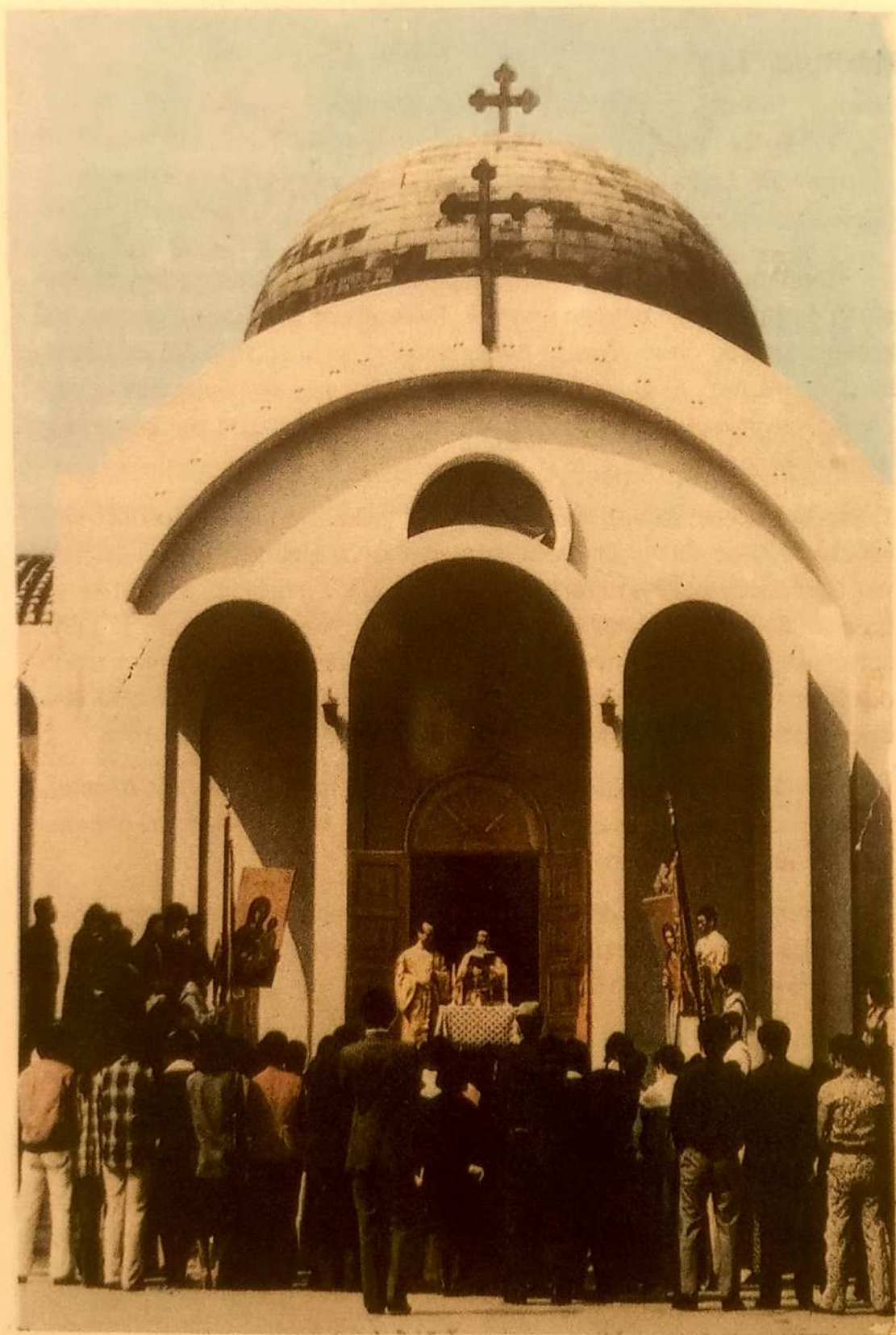
Η ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΗΜΕΡΑ

Προβλήματα της σύγχρονης ιεραποστολής. Ἡ χριστιανική ιεραποστολή διεξάγεται καί σήμερα ἀπό τήν Ἐκκλησία σέ διάφορες περιοχές τοῦ κόσμου. Σήμερα ὅμως, ἔχει νά ἀντιμετωπίσει, ὄχι μόνο τά παλιά καί μόνιμα προβλήματα της¹, ἀλλά καί νεότερα προβλήματα, πού δημιουργήσαν οἱ σύγχρονες συνθήκες καί καταστάσεις. Τέτοια νέα προβλήματα τῆς σύγχρονης ιεραποστολῆς εἶναι:

- 1) Ἡ πληθυσμιακή ἔκρηξη τοῦ κόσμου, πού προκαλεῖ τό ἐξῆς παράδοξο φαινόμενο: ἐνῶ μέ τίς προσπάθειες τῶν χριστιανῶν ιεραποστόλων ὁ ἀριθμός τῶν Χριστιανῶν αὐξάνεται συνολικά στόν κόσμο, ἐν τούτοις, συγκριτικά μέ τοὺς ὁπαδούς ἄλλων θρησκειῶν, ὁ ἀριθμός αὐτός παρουσιάζει συνεχῶς ἐπιδεινούμενη μείωση. Τοῦτο γίνεται, γιατί ἡ συντριπτική αὐξηση τοῦ πληθυσμοῦ συμβαίνει στίς ὑπανάπτυκτες μή χριστιανικές χώρες τοῦ Τρίτου Κόσμου, ἐνῶ στίς χριστιανικές χώρες τῆς Δύσεως παρατηρεῖται ὑπογεννητικότητα.
- 2) Ἡ ἀντίδραση τῶν χωρῶν τοῦ Τρίτου Κόσμου κατά τῶν χωρῶν τῆς Δύσεως, πολλές ἀπό τίς ὁποῖες στούς νεότερους χρόνους ἐκμεταλλεύτηκαν ἀποικιοκρατικά τόν Τρίτο Κόσμο.
- 3) Ἡ ἀναθίωση τῶν παραδοσιακῶν μή χριστιανικῶν θρησκειῶν στίς χώρες τῆς Ἀφρικῆς καί τῆς Ἀσίας, πού ἦρθε ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἀπελευθερώσεώς τους ἀπό τήν ἀποικιοκρατία.
- 4) Ἡ ἐπικράτηση σέ πολλές ἀπό τίς χώρες αὐτές καθεστώτων μέ ὑλιστική καί ἀντιθρησκευτική κοσμοθεωρία, πού εἶναι ἐχθρικά πρὸς κάθε θρησκευτική δραστηριότητα.
- 5) Ἡ ἐκβιομηχάνιση τῶν χωρῶν τῆς Ἀσίας καί Ἀφρικῆς μετά τήν ἀνεξαρτησία τους, πού ἐπιφέρει ἀλλαγές στόν παραδοσιακό τρόπο ζωῆς τῶν κατοίκων τους καί εἰσάγει σ' αὐτές τό πνεῦμα τῆς θρησκευτικῆς ἀδιαφορίας καί ἐκκοσμικεύσεως.

---

1. Πάγια προβλήματα τῆς ιεραποστολῆς εἶναι: ἡ ἀντίδραση τῶν πολιτικῶν καί θρησκευτικῶν ἀρχῶν τῶν μή χριστιανικῶν λαῶν, ἡ πολυγλωσσία, οἱ κλιματολογικές καί ὑγειονομικές συνθήκες, τῶν χωρῶν ιεραποστολῆς, ἡ συνήθεια ἡ ὁποία ὑποθάλλει τήν ἐμμονή στήν πατροπαράδοτη θρησκεία κ.ἄ.

Ἁγιασμός μπροστά στὸν ὀρθόδοξο ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου
(Σεούλ – Κορέας)

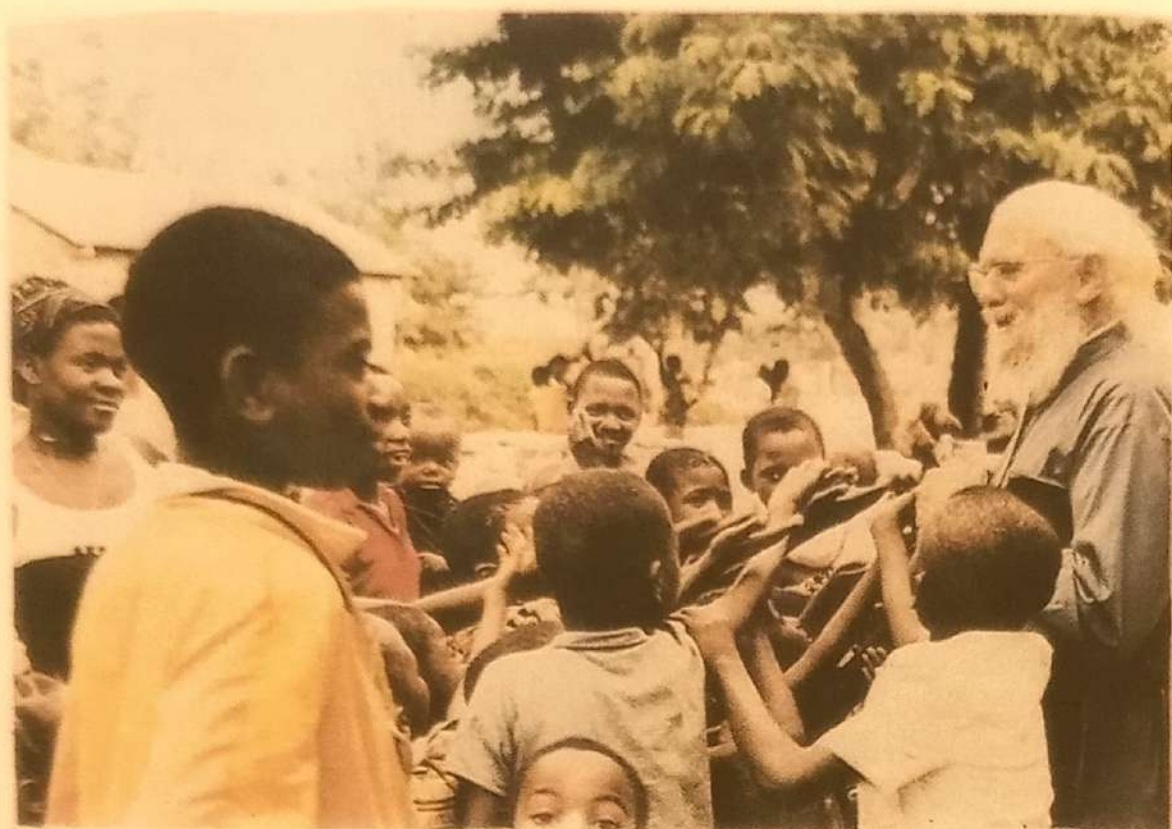
Ἀφύπνιση καὶ ιεραποστολική δράση ἄλλων θρησκευμάτων. Καὶ ἄλλα θρησκείματα, πού συμμερίζονται μαζί μέ τό Χριστιανισμό τήν πανανθρώπινη προοπτική, ἐπιδιώκουν στίς μέρες μας τήν ἐπέκτασή τους καί σέ ἄλλους λαούς καί παρουσιάζουν μιά ἀφύπνιση τοῦ ιεραποστολικοῦ τους ζήλου. Τέτοια θρησκείματα εἶναι: 1) ὁ *Μωαμεθανισμός*, πού σέ πολλές μουσουλμανικές χῶρες (π.χ. Αἴγυπτο) ἐκπαιδεύει ιεραποστόλους καί διοργανώνει ιεραποστολές σέ χῶρες κυρίως τῆς Ἀφρικῆς καί τῆς Νοτιοανατολικῆς Ἀσίας. Ἱεραποστολική προσπάθεια ἔχει ἐπίσης ἀναλάβει καί στήν Κίνα, Ἀγγλία καί Ἡνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου οἱ Μαῦροι Μουσουλμάνοι ἔχουν ἤδη γίνει ὑπολογίσιμη δύναμη. 2) Ὁ *Ἰνδοϊσμός*, ὁ ὁποῖος παρουσιάζει ιεραποστολική δραστηριότητα καί σ' αὐτήν ἀκόμα τήν Εὐρώπη καί τήν Ἀμερική, ὅπου διάφοροι περιοδεύοντες Ἰνδοί «γκουρού» διαδίδουν τήν ἰνδική διδασκαλία καί διάφορες μορφές τῆς ἰνδικῆς πνευματικότητας (π.χ. γιόγκα κ.ἄ.). 3) Ὁ *Βουδισμός*, μιά θρησκεία μέ ἀνέκαθεν ἔντονο ιεραποστολικό ἐνδιαφέρον, καταβάλλει καί σήμερα προσπάθειες ἐπεκτάσεώς του σέ ἀσιατικές χῶρες, ἀλλά καί στήν Ἀμερική καί στήν Εὐρώπη, ὅπου ἀπό τό 19ο αἰῶνα ἀσκεῖ ἐπίδραση στήν εὐρωπαϊκή φιλοσοφία (Πρβλ. Σοπενχάουερ, Βάγκνερ, Νίτσε). Μέ τή μορφή τοῦ Zen¹ ἔχει ἀποκτήσει ἀρκετούς ὁπαδούς, ὄχι μόνο στήν Ἰαπωνία καί τήν Κίνα ἀλλά καί σέ χῶρες τῆς Δύσεως.

Χριστιανική ιεραποστολή καί ἀπελευθέρωση τῶν λαῶν. Πολλές φορές στό παρελθόν τό ἔργο ἀγνῶν χριστιανῶν ιεραποστόλων, πού ξεκινοῦσαν πάντα ἀπό ἀγαθή διάθεση, τό ἐκμεταλλεύτηκαν σκοτεινοί ἄνθρωποι γιά νά ὑποδουλώσουν πολιτικά ἢ οἰκονομικά λαούς, στηρίζοντας τά δυτικά ἀποικιοκρατικά καθεστώτα. Τή βάνανση αὐτή ἐκμετάλλευση τοῦ Χριστιανισμοῦ πρέπει νά ἀποφύγει ἡ σύγχρονη χριστιανική ιεραποστολή. Γι' αὐτό, στίς περιοχές ὅπου ὑπάρχουν ἀκόμα ὑπόδουλοι λαοί, πρέπει μέ θάρρος νά σταθεῖ δίπλα στούς ὑποδούλους καί ἀδικουμένους καί νά τούς βοηθήσει νά ἀνακτήσουν τήν ἐλευθερία τους. Δέν τό ἐπιτρέπει ἡ ἀγάπη, πού ἔρχεται νά τούς κηρύξει ἡ χριστιανική ιεραποστολή, νά μένει αὐτή ἀπαθής καί οὐδέτερη μπροστά στά τεράστια προβλήματα τους.

Ἡ εὐθύνη τῶν Χριστιανῶν γιά τόν κόσμο πού ἔρχεται. Ἡ εὐθύνη τῶν σημερινῶν Χριστιανῶν γιά τόν αὐριανό κόσμο εἶναι τεράστια, γιατί εἶναι φανερό πώς ἀπό τίς προσπάθειες πού θά καταβληθοῦν σήμερα ἐξαρτᾶται ἡ

---

1. Τό Zen εἶναι σχολή (μορφή) τοῦ Βουδισμού, πού ἀναπτύχθηκε κυρίως στήν Κίνα καί τήν Ἰαπωνία. Ἐπιδιώκει τή λύτρωση τοῦ ἀνθρώπου μέ τή μέθοδο τῆς πνευματικῆς περισυλλογῆς.

Τά παιδιά τοῦ κατήχητικοῦ ἀπλώνουν τὰ χέρια γιά νά πάρουν μιά εἰκονίτσα ἀπό τόν π. Χαρίτωνα. Πόση χαρά τούς δίνει αὐτό τό μικρό δῶρο!

ποιότητα τῆς ζωῆς τοῦ αὔριο. Ἀλλά γιά νά εἶναι τό αὔριο ὑψηλῆς ποιότητας πρέπει νά εἶναι στενά συνδεδεμένο μέ τό Χριστό. Γιατί εἶναι δίδαγμα τῆς ἱστορίας καί ἀγιογραφικῆ ἀλήθειας ὅτι ὁ Χριστός εἶναι «τό φῶς τοῦ κόσμου» (Ἰω. 8, 12). Ὅ,τι μεγάλο καί ὠραῖο, ἀληθινό καί ἅγιο ἔχει ἐπιτευχθεῖ σ' αὐτό τόν κόσμο εἶναι κατ' ἐμπνευση τῆς δικῆς Του διδασκαλίας. Γι' αὐτό, ὅσο πῖο πολλῶν ἀνθρώπων κτῆμα γίνει ἡ διδασκαλία Του καί ὅσο πῖο πολλοί ἄνθρωποι ζοῦν καί ἐργάζονται σύμφωνα μέ τό δικό Του θέλημα, τόσο καλύτερος θά εἶναι ὁ κόσμος πού ἔρχεται. Ἀντίθετα, ὁ κόσμος ἀπό τόν ὁποῖο σιγά-σιγά ἡ μορφή τοῦ Χριστοῦ θά χάνεται καί ἡ διδασκαλία Του θά ξεχνιέται, θά εἶναι ἓνας κόσμος, ὁ ὁποῖος ἀργά ἀλλά σταθερά θά πορεύεται πρὸς τήν ἀπόγνωση, τή φρίκη καί τήν καταστροφή. Κι ἐδῶ βρίσκεται ἡ μεγάλη εὐθύνη τῶν Χριστιανῶν πού ὀφείλουν, παράλληλα μέ τήν προσπάθεια νά ἀποκτήσουν αὐτοί οἱ ἴδιοι γνησιότερο χριστιανικό ἦθος, νά συνεργήσουν, ὥστε ἡ σώζουσα ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ νά γίνει γνωστή, εἰ δυνατόν, σέ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Ἑρωτήσεις

1. Ποῦ ὀφείλεται ἡ ἀντίδραση πολλῶν χωρῶν τοῦ Τρίτου Κόσμου κατὰ τῆς χριστιανικῆς ἱεραποστολῆς; Πῶς μπορεῖ ἡ ἀντίδραση αὐτή νά ὑπερνικηθεῖ;
2. Ποιά ἡ σημασία τῆς ἐξάρσεως τῆς ἱεραποστολικῆς δράσεως τοῦ Μωαμεθανισμοῦ γιά τήν περιοχή μας;
3. Τί περιμένουν ἀπό τή χριστιανική ἱεραποστολή οἱ ὑπόδουλοι καί ἀδικούμενοι λαοί;

Κείμενα

1. «Τά ἔθνη ἀκούοντα ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν τά λόγια τοῦ Θεοῦ ὡς καλά καί μέγала θαυμάζει· ἔπειτα καταμαθόντα τά ἔργα ἡμῶν ὅτι οὐκ ἔστιν ἄξια τῶν ρημάτων ὧν λέγομεν, ἔνθεν εἰς βλασφημίαν τρέπονται, λέγοντες εἶναι μῦθόν τινα καί πλάνην» (Β' Κλήμεντος 13,3). (Οἱ εἰδωολάτρες ὅταν ἀκοῦν ἀπό τό στόμα μας τά λόγια τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ εἶναι καλά καί μέγала, τά θαυμάζουν· ὕστερα, ὅταν ἀντιληφθοῦν ὅτι τά ἔργα μας δέν εἶναι ἀντάξια τῶν λόγων πού λέμε, τρέπονται σέ βλαστήμια καί λένε ὅτι αὐτά εἶναι μύθος καί πλάνη).
2. « Ἀπό ὀρθοδόξου πλευρᾶς τό κρισιμότερο πρόβλημα τῆς χριστιανικῆς ἱεραποστολῆς δέν εἶναι ἡ ἀπλή ἀναγγελία τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλά ἡ ζωντανή μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ παντοῦ καί πάντοτε· τό πῶς θά ζοῦμε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ». (Ἐπίσκοπος Ἀνδρούσης Ἀναστάσιος, Καθηγητής Παν/μίου Ἀθηνῶν).

